

БАНДУ́РА Олександр Іларіонович (21. 05. 1918, с. Зверхівці, нині Городоцького р-ну Хмельн. обл. — 24. 02. 2005, Київ) — видавець, перекладач. Чоловік

Олександр**и**, батько **Олега Бандур**. Член НСПУ (1960). Заслужений діяч культури Польщі (1977). Учасник рад.-фін. та 2-ї світ. воєн. Державні нагороди СРСР, бойові нагороди. Закін. Київський університет (1947). У 1953–63 та 1966–83 працював дир. видавництва «Держлітвидав України» (від 1964 — «Дніпро»). У 1957–72 ініціював випуск стотомового систематиз. видання творів укр. класиків кін. 19 — поч. 20 ст., де поновлено чимало заборонених до того імен; а також «Бібліотеки української класики “Дніпро”», «Бібліотеки усної народної творчості», низки давньоукр. літописів, серій «Українські письменники у фотографіях», «Романи і повісті», «Джерела дружби», «Мудрість народна», ін. багатотом. передплат. видань, антологій, 5-том. біо-бібліогр. словника «Українські письменники», альманаху «Сузір’я» тощо. Переклав українською мовою окремі твори М. Горького, Д. Маміна-Сибіряка, В. Катаєва, В. Закруткина, Г. Маркова, Ю. Бондарева, П. Проскуріна, В. Ліпатова.

С. К. Жолоб

Бібліографічний опис:

Бандура Олександр Іларіонович / С. К. Жолоб // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40264>. — Останнє поновлення : 2016.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).